

سوال نمبر 1: تھلے دے شعری ٹکڑیاں
وچوں آں ٹکڑے دی جھوبیں لکھن گرو۔

(الف)

فرید راہ کچھل راٹ نہ جاگیو۔ جیو نڈر و عو لو
تے تیں رب و مسایا، تاں رب نہ و سیر لو
فرید امیں جانیاد کہ مجھ کوں، دکھ سبھی الہیجگ
اچے چوہے و کھیا، تاں گھر گھر ایہاگ

واں شاعر داناں: فرید الدین گنج شکر (رحم)

واں لہف داناں: شلوک

واں شعور و اطلب:

شاعر "فرید" دے خطاب ناں اپنے

لفس لوں سمجھا لدا کے کہ دینا دی زندگی خالی

تے اصل فرہ رب دی یاد تے عبادت و وج

اے۔ شاعر اپنے عشق حقیقی دا تذکرہ کردے

ہوون اے الہیہ سمجھا یا کہ تھی رب نو کھلاوی

دیو رب اپنے بندے زوں نہیں کھلا لدا اے۔

واں لکھن گرو:

بابا فرید دراصل ناں مسعود تے

لقب فرید الدین سی۔ اوہ پنجالی زبان دے

مڈھلے شاعر سن۔ آپ، علماکے زبیر

اک بندہ کو کھٹوال و وج سیر جمال الدین تے

گور 1188 دے۔ حق۔ الہیال دی شاعری لوں

لوں شلوک آکھیا جا نڈا۔ شلوک اوس
 شعرو آکھری جس وجہ ا خلا فوجا رہوں
 تے بابا جی دی سہو شاگر کی دا شلوک آک
 خالہ اے۔

الیں شعرو ج بابا جی رات نو جاگ
 کے عبادت دی تلقین کردے۔ لہو فی
 حضرت نے اپنے رب نال خالص پیار
 کردے تے اپنی شاگر کی وجہ وی ذکر
 کردے۔ بابا جی وی پہلی پہلے شو اچ
 گنور کہ تو رات دے تھکد پھر عبادت
 تھن کر سگدا تو الیں لو اپنراے لو فرجا۔
 اصل اچ شاگر عشق حقیقی دا زکر کر کے
 لو کال لوں نیچے اب دی عبادت دا
 گنور بنیں کہ اب تاں اوہ اچھی رات
 ا کہ فیرہ خالق لوں کھلا سکدا عکرا اوہ
 عیرو کی پیش کھلا نڈا اے۔

حرفیہ اشعار:

اللہ یاک اپنے بندیاں
 نال ستر حالواں توہی زیادہ پیار
 کردا اے۔

الیں لو بتا جیداے کہ اک حال
 حیوان بنا پیار کردی اے۔ نہ بکیاں
 نال تے اوہ رب تا غیر ستر حالواں
 نالوں وی زیادہ پیار کردا اے

اُسے رب دانا کے حقوق کے لئے کہہ دیا اور اس
 میں سری لپی یا کئی بیان کر کے انسان
 جیسا سارا مخلوقاں کو ہے افضل ہے اور
 اللہ کے لوگوں سے بے کور زیادہ لیتا ہے۔

اللہ کا فرما کر ہے:

صنوم: زمین سے آسمان کو چھ لپکا کر
 اللہ کی یا کئی بیان کر کے اور
 شاخراہی ذرات کی لپی کر کے دیو یا
 کہہ کر کہ بیکر کو اور دیو اور اسے رب
 کو یاد کر جائے فریڈا لسی گل داز کر کچھ
 اس طرح کر کے۔

بے فریڈا میں لو چھ کرنگی کر کر گٹ
 چھ خزاں سے رب دے جو چھا دے شو گٹ

دوسرے شو چھ شاخراہ لکھناں سے
 دکھان داتا تیرہ کر کے دیو یا خود نکال
 جو اطمینان پر کہ کہہ کر میں سمجھنا کہ دکھ
 صرف عتواں جبر کہ دکھنا پیراں نکال
 ان۔ الیہ لکھناں سے دکھ ہی ہیں
 جیسا انسان کی لپکھ لپچول اور سطح
 اللہ یا رب انسان کو عتواں کر کے الیہ
 دیکھ کر کہ عتواں پر کہہ کر کہہ کر
 فریڈا عتواں سے اور دکھنا صفا عروہی

و دیکھو جاندارے - بابا فرید الدین
کی کہنے۔

سے اوطقی شکھی دکھا کے کھنڈا پانی پی
دیکھ پرائی جو پٹری نہ ترسا جس جی

دیکھو، کالیفہ دا انسانی زندگی دا حصہ
اے۔ سیا ڈیے پیارے پیغمبر وی تال
جس انبی حیاتی وجہ کئی عیناں برداشت
کیتاں۔ سوظائف و عظامال نے بچو
مادر حکم اپنے دل میں و چون بیدر کیتاں
سایے پیغمبر وی جو صلہ کیتاں۔ اے
دشمال لڑوی اللہ کو رو دیا کئی۔

اللہ تعالیٰ دا فرمان اے:

”ان سے حوله ہا برین“

”سے شک میں عبرت ن والیاں دے
نال آں“

و کردی گل الہیہ اے کہ بابا جی جاشنو حصی
دا درس دنا اے الہا سوال و جواب
اللہ نال محبت دا از کر کے الہیہ کہا
تہم ہم برات آسناں دی زندگی حصہ
لے لیں عبرت نال کرو۔